

La Diputació de Barcelona busca un relleu per a la seva presidenta

written by Llorenç Prats | 11 de desembre de 2020

La intervenció de la policia espanyola, a través de la seva unitat especialitzada en delictes fiscals (UDEP), amb la detenció de l'alcaldeessa de l'Hospitalet de Llobregat i presidenta del PSC, Núria Marín ha creat una greu inquietud dins de la Diputació de Barcelona, ja que també la presideix, des que es va signar un acord polític estable entre JxCAT i PSC, en què el grup que li dona suport està presidint per Neus Munté (antiga consellera de Presidència de la Generalitat i persona de la màxima confiança d'Artur Mas).

L'origen de la detenció de la senyora Marín és una presumpta trama de captació i desviament de subvencions de l'Ajuntament de la qual és alcaldessa cap a una entitat privada coneguda com a Consell Esportiu de l'Hospitalet.

Els consells esportius són entitats esportives sense afany de lucre (semblants a un club) que tenen com a objectiu principal el foment, la promoció i l'organització de l'activitat física i esportiva en un determinat àmbit territorial. Aquestes entitats tenen una assemblea general, constituïda normalment per clubs esportius, escoles i l'ajuntament o, sovint també, pel corresponent Consell Comarcal. Aquesta assemblea pren les decisions oportunes i l'entitat la regeix el consell esportiu, format pel regidor d'esport o el mateix alcalde i sengles representants de les escoles i els centres docents.

L'origen d'aquesta configuració rau en el fet que els equipaments esportius acostumen a ser de titularitat pública (atès el cost de la seva adquisició i construcció) però la seva gestió no es pot fer al marge de la iniciativa social per

gaudir de l'esport ni de la iniciativa docent com a eina d'integració.

Per tant, en els consells esportius sovint hi conflueixen molts interessos i prioritats diferents que en darrer terme queden en mans del titular municipal o, si és el cas, el comarcal (la majoria de consells esportius són d'abast comarcal). I atesa la seva influència social, per tot el que d'activitat lúdica que la pràctica esportiva suposa, les àrees o gabinets d'alcaldia o de presidència dels consells comarcals, com administracions públiques, hi estan directament implicades.

El fet, certament, és que aquestes entitats privades no tenen recursos suficients per promocionar l'activitat esportiva i han de sol·licitar subvencions públiques, moment en el qual l'ajuntament és art i part en la tramitació, adjudicació i atorgament de les ajudes a fons perdut, fet que crea una confusió que sovint és complexa de resoldre, i en la qual els regidors o alcaldes, normalment nous en el càrrec, veuen com circulen els papers sense entendre què són ni perquè són. Un fet que, com és notori, no succeeix en l'alcaldessa de l'Hospitalet de Llobregat, i que va generar la dimissió de diversos dels regidors socialistes encarregats de l'àrea esportiva.

La presumpció d'innocència s'ha de fer valer segons l'alcaldessa investigada i per això no pensa dimitir, encara que sigui per raons polítiques, i espera poder aclarir "la seva absoluta innocència" com més aviat millor en seu judicial. La versió de la policia espanyola, a partir de la qual s'han practicat les detencions, tanmateix, explica que la complexitat administrativa de l'entitat ha permès desviar fons a fins particulars, sense cap vinculació amb la promoció esportiva a l'escola o a la ciutat. L'Ajuntament, en canvi, diu poder demostrar, per mitjà d'una auditoria, que no ha estat així.

El Consell Esportiu de l'Hospitalet igualment va demanar subvencions al Consell Català de l'Esport i per fer-ho i justificar-ne la necessitat, segons fonts de la investigació, va ocultar més ingressos dels que tenia, els quals segurament i a l'espera de com avanci la recerca de proves, són els que han quedat fora de qualsevol control o supervisió, ni que sigui de l'auditoria municipal promesa.